

Laidiens: 08.01.1999., Nr. 5/6

Latvijas Republikas Ministru kabinets

1999.gada 5.janvārī Noteikumi Nr. 6

Rīgā (prot. Nr. 1, 11.§)

Kārtība, kādā veicama personu obligātā medicīniskā un laboratoriskā pārbaude, obligātā un piespiedu izolēšana un ārstēšana infekcijas slimību gadījumos

Izdoti saskaņā ar

Epidemioloģiskās drošības

likuma 20.panta pirmo daļu

un 22.panta otro daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Šie noteikumi nosaka infekcijas slimības un kārtību, kādā veicama personu vai atsevišķu iedzīvotāju grupu obligātā medicīniskā un laboratoriskā pārbaude, obligātā un piespiedu izolēšana un ārstēšana, lai novērstu sabiedrībai bīstamu infekcijas slimību izplatīšanos.

**II. Personu obligātā medicīniskā un laboratoriskā pārbaude,
obligātā un piespiedu izolēšana un ārstēšana**

2. Obligātajai medicīniskajai un laboratoriskajai pārbaudei tiek pakļautas personas, par kurām ārstniecības personai vai Sabiedrības veselības dienesta epidemiologam radušās profesionāli pamatotas aizdomas, ka attiecīgās personas ir inficējušās ar kādu no infekcijas slimībām, kas minētas:

2.1. šo noteikumu 1.pielikumā;

2.2. šo noteikumu 2.pielikumā (ja personas rada vai var radīt inficēšanās risku apkārtējiem).

3. Personas obligāti izolē un ārstē, ja ir konstatēta personas inficēšanās (vai par personas inficēšanos radušās profesionāli pamatotas aizdomas) ar kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām, bet brīvības atņemšanas iestādēs — ar kādu no šo noteikumu 1. vai 2.pielikumā minētajām infekcijas slimībām.

4. Personu izolē ārstniecības iestādē, ja attiecīgā persona ir inficējusies ar kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām slimībām un ja:

4.1. persona nepakļaujas ārstniecības personas vai epidemiologa norādījumiem attiecībā uz ārstēšanu un noteiktā režīma ievērošanu;

4.2. persona nav spējīga izpildīt ārstniecības personas vai epidemiologa norādījumus pilnā apjomā un noteiktā laikā;

4.3. personas dzīvesvietā nav iespējams tās ārstēšanas laikā nodrošināt nepieciešamos apstākļus, lai nepieļautu citu personu inficēšanos.

5. Ja konstatēta personas inficēšanās ar kādu no šo noteikumu 1. vai 2.pielikumā minētajām slimībām, ārstniecības personas pienākums, bet attiecībā uz obligātajām medicīniskajām un laboratoriskajām pārbaudēm — arī Sabiedrības veselības dienesta epidemiologa pienākums ir:

5.1. informēt personu par obligātās medicīniskās un laboratoriskās pārbaudes nepieciešamību, organizēt pārbaudes un informēt personu, ka šī slimība apdraud tās dzīvību un ir īpaši bīstama citām personām, kā arī informēt par attiecīgās slimības izplatīšanās ceļiem, izskaidrot personai tās izolēšanas nepieciešamību un apstiprināt to rakstiski medicīniskajā dokumentācijā;

5.2. ja nepieciešams, organizēt personas izolēšanu ārstniecības iestādē;

5.3. ziņot par personas izolēšanu Sabiedrības veselības dienesta teritoriālajai institūcijai labklājības ministra noteiktajā kārtībā, bet brīvības atņemšanas iestādē strādājošas ārstniecības personas pienākums ir ziņot Iekšlietu ministrijas sanitārās uzraudzības un vides veselības dienestam (turpmāk — Iekšlietu ministrijas vides veselības dienests);

5.4. organizēt neatliekamās pretepidēmijas pasākumus vietā, kur veikta personas apskate.

6. Ja persona atsakās no obligātās medicīniskās un laboratoriskās pārbaudes vai izolēšanas:

6.1. ārstniecības persona:

6.1.1. divu pieaicinātu personu klātbūtnē izdara ierakstu medicīniskajā dokumentācijā (ambulatorajā kartē) par personas atteikumu vai sastāda aktu un ar attiecīgo ierakstu vai aktu iepazīstina (pret parakstu) personu, kura ir atteikusies no obligātās medicīniskās un laboratoriskās pārbaudes vai izolēšanas;

6.1.2. nekavējoties telefoniski un rakstiski, aizpildot labklājības ministra apstiprināta parauga veidlapu, ziņo par to Sabiedrības veselības dienesta teritoriālajai institūcijai. Ārstniecības personas, kas strādā brīvības atņemšanas iestādēs, par personas atteikumu ziņo Iekšlietu ministrijas vides veselības dienestam;

6.1.3. izvērtē epidemioloģisko situāciju un, ja nepieciešams, konsultējas telefoniski vai pieaicina konsultācijas sniegšanai Sabiedrības veselības dienesta epidemiologu;

6.1.4. telefoniski ziņo un nosūta pamatotu rakstisku pieprasījumu Valsts sanitārās inspekcijas teritoriālajai kontroles un uzraudzības daļai par nepieciešamību personu izolēt piespiedu kārtā vai veikt tās obligāto medicīnisko un laboratorisko pārbaudi. Pieprasījuma paraugu apstiprina labklājības ministrs. Ārstniecības personas, kas strādā brīvības atņemšanas iestādēs, telefoniski ziņo un nosūta rakstisku pieprasījumu Iekšlietu ministrijas Ieslodzījuma vietu pārvaldes Medicīnas daļai un Iekšlietu ministrijas vides veselības dienestam;

6.2. Sabiedrības veselības dienesta teritoriālās institūcijas epidemiologs:

6.2.1. divu pieaicinātu personu klātbūtnē izdara ierakstu medicīniskajā dokumentācijā (epidemioloģiskās izmeklēšanas kartē) par personas atteikumu vai sastāda aktu un ar attiecīgo ierakstu vai aktu iepazīstina (pret parakstu) personu, kura ir atteikusies no obligātās medicīniskās un laboratoriskās pārbaudes vai izolēšanas;

6.2.2. izvērtē situāciju, telefoniski ziņo un nosūta pamatotu rakstisku pieprasījumu Valsts sanitārās inspekcijas teritoriālajai kontroles un uzraudzības daļai par nepieciešamību personu izolēt piespiedu kārtā vai veikt tās obligāto medicīnisko un laboratorisko pārbaudi.

7. Pēc tam kad saņemts šo noteikumu 6.1.4. un 6.2.2.apakšpunktā minētais pieprasījums, Valsts sanitārās inspekcijas teritoriālās kontroles un uzraudzības daļas vadītājs izvērtē pieprasījuma pamatotību un, ja nepieciešams, pieprasa papildu informāciju, kā arī nekavējoties informē galveno valsts sanitāro inspektoru vai viņa vietnieku, nosūtot iesniegto pieprasījumu par nepieciešamību personu izolēt piespiedu kārtā.

8. Valsts sanitārās inspekcijas teritoriālās kontroles un uzraudzības daļas vadītājam ir tiesības iesniegt darba devējiem priekšlikumu par personas atstādināšanu no darba saskaņā ar šo noteikumu 2.2.apakšpunktā minēto, ja ir radies citu cilvēku inficēšanas risks, uz laiku, kamēr tiks veikta personas obligātā medicīniskā un laboratoriskā pārbaude. Valsts sanitārais inspektors par to rakstiski informē attiecīgo personu.

9. Pamatojoties uz šo noteikumu 6.1.4. un 6.2.2.apakšpunktā minēto pieprasījumu, lēmumu par personas piespiedu izolēšanu pieņem galvenais valsts sanitārais inspektors vai viņa vietnieks trīs darbdienu laikā no pieprasījuma saņemšanas dienas. Lēmums noformējams rakstiski. Lēmuma veidlapas paraugu apstiprina labklājības ministrs. Vienlaikus ar lēmumu galvenais valsts sanitārais inspektors vai viņa vietnieks izdod rīkojumu par minētā lēmuma izpildi, norādot tā izpildītāju. Rīkojuma paraugu apstiprina labklājības ministrs. Brīvības atņemšanas iestādēs lēmumu par personas piespiedu izolēšanu, pamatojoties uz šo noteikumu 6.1.4.apakšpunktā minēto pieprasījumu, pieņem Iekšlietu ministrijas vides veselības dienesta priekšnieks pēc saskaņošanas ar Iekšlietu ministrijas Ieslodzījuma vietu pārvaldes Medicīnas daļas priekšnieku.

10. Pamatojoties uz šo noteikumu 6.1.4. un 6.2.2.apakšpunktā minētajā pieprasījumā izteiktajiem priekšlikumiem, galvenais valsts sanitārais inspektors vai viņa vietnieks lēmumā norāda personas izolācijas ilgumu, kas nedrīkst pārsniegt trīs nedēļas. Ja personai ir tuberkuloze, izolācijas ilgums nedrīkst pārsniegt trīs mēnešus, bet obligātās medicīniskās un laboratoriskās pārbaudes veikšanai — septiņas dienas.

11. Ja personai pēc šo noteikumu 10.punktā minētā piespiedu izolācijas termiņa beigām nepieciešama turpmāka piespiedu izolācija, jāveic pasākumi saskaņā ar šo noteikumu 6.1.4. un 6.2.2.apakšpunktā un 7. un 9.punktā noteikto kārtību.

12. Personai ir tiesības galvenā valsts sanitārā inspektora lēmumu pārsūdzēt tiesā, bet tas personu neatbrīvo no pienākuma ievērot šo noteikumu 9.punktā minētā lēmuma prasības.

13. Ja ir konstatēta inficēšanās vai radušās aizdomas par inficēšanos ar poliomiēlītu, holeru, mēri, trakumsērgu vai ar neskaidras etioloģijas hemorāģisku drudzi un epidemioloģisku apsvērumu dēļ ir nepieciešama steidzama personas piespiedu izolācija, ārstniecības persona vai epidemiologs nekavējoties nodrošina (ja nepieciešams, pieaicinot policijas pārstāvi) personas piespiedu izolāciju, steidzami telefoniski un rakstiski ziņo un nosūta šo noteikumu 6.1.4. un 6.2.2.apakšpunktā minēto pieprasījumu galvenajam valsts sanitārajam inspektoram, bet brīvības atņemšanas iestādēs — Iekšlietu ministrijas vides veselības dienesta priekšniekam, kurš vienas darbdienu laikā pieņem šo noteikumu 9.punktā minēto lēmumu.

14. Par šo noteikumu 9.punktā minēto lēmumu un rīkojumu galvenais valsts sanitārais inspektors vai viņa vietnieks informē rīkojuma izpildītāju, izolējamo personu, Valsts sanitārās inspekcijas teritoriālās kontroles un uzraudzības daļas vadītāju un policijas pārvaldi (nodaļu), nosūtot lēmuma un rīkojuma kopiju.

15. Ja izolējamā persona ir nepilngadīga vai ar tiesas lēmumu atzīta par rīcības nespējīgu, Valsts sanitārās inspekcijas teritoriālās kontroles un uzraudzības daļas vadītājs pēc lēmuma par piespiedu izolāciju pieņemšanas rakstiski par to informē izolējamās personas likumīgo pārstāvi (aizgādni vai aizbildni), bet, ja tāda nav, — attiecīgās atbildīgās institūcijas. Ja izolējamās personas aizgādībā vai aizbildībā atrodas nepilngadīgas personas vai